RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 76.925 van 12 november 1998
in de zaak A. 79.643/VII-16.951

In zake : 1. Jozef VAN RANST,
2. Bonny VAN RANST,
3. Hector VAN RANST,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten E. RYCKBOST en D. RYCKBOST,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 80

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. BALLON,
kantoor houdende te ANTWERPEN
Britselei 39.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jozef, Bonny en Hector VAN RANST op 31 juli 1998 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 3 juni 1998 houdende bevestiging van de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 13 november 1997 houdende weigering van de vergunning aan verzoekers om een inrichting gelegen te 287O Puurs, Zeutestraat 1-3, op de kadastrale percelen, afdeling 1, sectie A, perceelnrs. 9a, 17e, 17f, 22a, 23a, 24a, 25a, 26a en 27a te veranderen door toevoeging op het kadastraal perceel, afdeling 1, sectie A, nr. 27a van een bovengronds mestfoliebassin van 4.700 m^3 dierlijke mest;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 14 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 oktober 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. RYCKBOST, die verschijnt voor de verzoekers, en van Advocaat M. BALLON, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekers een veehouderij uitbaten gelegen te Puurs, Zeutestraat, nr. 1-3; dat voor die inrichting verzoekers over een milieuvergunning beschikken voor onder meer 500 grote zoogdieren en opslag van 4.900 m^3 mest; dat verzoekers eveneens over een vergunning beschikken voor de exploitatie van een inrichting te Bornem-Hingene, Groenstraat, nr. 2, voor

onder meer 498 grote zoogdieren en 2.250 m^3 mestopslag; dat op 28 juli 1997 verzoekers een milieuvergunnings-aanvraag indienen om de inrichting gelegen te Puurs te veranderen door uitbreiding met een "mestsilo" van 4.700 m^3, die evenwel als een foliebassin is opgevat; dat met een besluit van 13 november 1997 de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen de gevraagde vergunning weigert; dat verzoekers op 23 december 1997 beroep instellen tegen die weigeringsbeslissing; dat met een besluit van 3 juni 1998 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling het beroep van verzoekers ongegrond wordt verklaard en de beroepen weigeringsbeslissing wordt bevestigd; dat als motivatie voor de weigering wordt opgegeven dat uit het arrest nr. 73.525 van 7 mei 1998 kan worden afgeleid

> "dat een mestopslag gehecht aan een veehouderij dient te voldoen aan de milieuvoorwaarden van de afdeling 5.9.2. van titel II van het Vlarem en niet aan deze van de afdeling 5.28.2 waarnaar in het advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie wordt verwezen; dat uit hetzelfde arrest aldus kan afgeleid worden dat in dit geval enkel mestkelders en mestsilo's toelaatbaar zijn die gebouwd worden onder de controle van een architect, een ingenieur-architect, een burgerlijk bouwkundig ingenieur, een industrieel ingenieur bouwkunde, een landbouwkundig ingenieur of een bio-ingenieur; dat volgens het artikel 5.9.2.3 van titel II van het Vlarem in dit geval een foliebassin of mestzak ook toelaatbaar zijn, doch echter slechts tot 1 januari 2000; dat de gevraagde mestopslag volgens de beschrijving gegeven in het vergunningsaanvraagdossier, inzonderheid bijlage 2 bij de milieuvergunningsaanvraag, geen mestsilo betreft maar integendeel een foliebassin; dat uit de milieuvergunningsaanvraag daarenboven kan afgeleid worden dat de exploitant een langer dan 1 januari 2000 lopende exploitatie van deze foliebassin beoogt";

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en

dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekers in essentie aanvoeren dat de toevoeging van een "mestsilo" van 4.700 m^3 van "levensnoodzakelijk" belang is voor de exploitatie van hun inrichting, dat de bijkomende opslagplaats vooral bestemd is voor de inrichting gelegen te Bornem-Hingene alwaar onvoldoende bruikbare mestopslagcapaciteit aanwezig is, dat aangezien zij pas in maart kunnen bemesten er een hoge opslagcapaciteit nodig is, dat centrale mestopslagplaatsen kunnen worden beschouwd als een noodzakelijke stap om dierlijk mest zowel vanuit ecologisch als landbouwkundig oogpunt zo optimaal mogelijk aan te wenden, dat artikel 5.9.2.3 van Vlarem II in een overgangsregeling voorziet tot het jaar 2000, dat de bijkomende 4.700 m^3 mestopslag nodig is om het bedrijf op een verantwoorde wijze uit te baten, minstens om in een overgangsfase te voorzien totdat verzoekers zich naar de wettelijke voorschriften kunnen conformeren, dat zij ondertussen reeds zijn begonnen met de bouw van de mestopslagplaats en reeds ernstige financiële verplichtingen zijn aangegaan, dat zij er mochten van uitgaan dat de vereiste vergunningen zouden worden verleend gezien de keuze voor de bouw van de inrichting is gebeurd in gezamenlijk overleg met de milieu-ambtenaar, dat de kostprijs van het foliebassin 1.976.185 frank bedraagt, dat de belangrijke investering die verzoekers deden nu niet meer zal renderen en de afbetaling in het gedrang zal komen, dat zij hun overtollige mest zullen moeten afvoeren naar de mestbank wat een bijkomende financiële last betekent, die dusdanig is dat het bestaan van de inrichting in het gedrang komt, dat zij ook een moreel moeilijk te herstellen nadeel lijden daar zij een vooruitstrevend landbouwbedrijf uitbaten met oog voor ecologische

belangen en wensen te voldoen aan de best beschikbare technieken en aan de bemestingsnormen die bovendien opnieuw zullen worden geëvalueerd op 31 december 1998, dat die inspanningen door de bestreden beslissing teniet zullen worden gedaan;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota doet gelden dat verzoekers wederrechtelijk tot de bouw van de mestopslagplaats zijn overgegaan, dat zij thans de gevolgen van dat handelen dienen te dragen, dat verzoekers overigens reeds over een mestopslagcapaciteit van acht maanden beschikken en dat zij geenszins aantonen dat de weigeringsbeslissing tot het faillissement van hun bedrijf zal leiden;

2.3.1. Overwegende, vooreerst, dat verzoekers in hun aangevoerde middelen nergens betwisten dat in acht genomen artikel 5.9.2.3, § 2, tweede lid, van Vlarem II de vergunning voor het mestfoliebassin slechts tot uiterlijk 1 januari 2000 kan worden verleend; dat zij in hun drie middelen er duidelijk van uitgaan dat tot die datum de vergunning had moeten zijn verleend; dat dan ook niet valt in te zien dat het mesfoliebassin van "levensnoodzakelijk" belang is voor de exploitatie van hun inrichting noch hoe de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing het structureel tekort aan opslagcapaciteit kan oplossen; dat dan ook niet aannemelijk wordt gemaakt dat de geweigerde vergunning nodig is om het bedrijf op een verantwoorde wijze uit te baten, temeer daar mestopslag voor een veel langere termijn kan geschieden in mestkelders of mestsilo’s;

2.3.2. Overwegende dat de financiële problemen ten gevolge van de reeds gedane investeringen te wijten zijn aan verzoekers eigen toedoen; dat immers zowel in eerste aanleg als in beroep de milieuvergunning voor het foliebassin werd geweigerd, waardoor, gelet op de in

artikel 5 van het milieuvergunningsdecreet neergelegde koppelingsregeling, de bouwvergunning voor het bassin niet uitvoerbaar was; dat de bewering dat de keuze voor de bouw van het foliebassin in gezamenlijk overleg met de milieu-ambtenaar zou zijn gebeurd bij verzoekers niet het rechtmatig vertrouwen kon verwekken dat de vergunningverlenende overheden de milieuvergunning wel zouden afleveren en geenszins het recht verschafte de decretaal vastgelegde koppelingsregeling te negeren;

2.3.3. Overwegende dat met het argument van de noodzaak van centrale mestopslagplaatsen, verzoekers niet aantonen dat de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent;

2.3.4. Overwegende dat verzoekers wel stellen dat zij genoodzaakt zullen zijn de overtollige mest naar de mestbank af te voeren, doch nalaten dit aan te tonen; dat zij ook niet aantonen dat de daarmee gepaard gaande financiële last het voortbestaan van hun bedrijf in het gedrang zal brengen; dat overigens de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet zal kunnen verhinderen dat na 1 januari 2000 naar een andere oplossing voor de overtollige mest zal moeten worden gezocht;

2.3.5. Overwegende dat de bestreden beslissing niet werd genomen om reden van laakbare gedragingen van verzoekers maar haar motief vindt in artikel 5.9.2.3 van Vlarem II; dat uit de bestreden beslissing geenszins blijkt dat verzoekers geen oog zouden hebben voor ecologische doeleinden of dat zij niet wensen te voldoen aan de best beschikbare technieken; dat niet valt te begrijpen hoe de bestreden beslissing er toe zou kunnen leiden dat verzoekers niet zouden voldoen aan de bemestingsnormen vastgelegd in het meststoffendecreet dat in verschillende mestafzetmogelijkheden voorziet; dat het aangevoerd moreel nadeel dan ook niet overtuigt;

2.3.6. Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf november 1900 achtennegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,
A. WIJNANTS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**